Reinterpretarea subiectelor sacre şi alte teme în creaţia sculptorului Valeriu Bâtca

Ana MARIAN

Sculptorul contemporan de o deosebită prestanţă artistică, Valeriu Bâtca, născut în 1962 la Chişinău, îşi începe calea de creaţie la Şcoala-Studio a Teatrului *Kinoaktior* al studioului *Moldova-Film* din capitală. Îndrumătorul său, sculptorul moldovean Dumitru Verdianu, l-a ajutat să facă primii paşi în lumea artelor şi l-a sprijinit în dorinţa de a renaşte tradiţia de sculptare a pietrelor de mormânt – abordări mai puţin standarde pentru sculptura contemporană. Materialul din care sunt realizate aceste sculpturi este piatra de Pudost, care poate fi extrasă din regiunea Valdai până la lacul Ladoga şi care era folosită la construcţiile din Sankt-Petersburg. Anume caracteristicile pietrei de Pudost vor determina stilul irepetabil al autorului, la rând cu ideile sale originale de tratare a compoziţiei. Actualmente, compoziţiile în relief ale lui Valeriu Bâtca pot fi divizate în trei cicluri mari: *Dialogurile cu Dumnezeu* (1993-2008), *Vinul Biruinţei* (1995-2010), *Povestirile din curte* (2011). *„Meditaţiile despre viaţă* şi *moarte, despre divinitate, credinţă, dragoste sunt transpuse* într-*o poveste sui generis* în *piatră, prin care Dumnezeu răspunde la* întrebările *mele… Aşa au apărut „Dialogurile cu Dumnezeu*", spune sculptorul. Pietrele de mormânt sculptate pe bucăţi de piatră de Pudost de diverse configuraţii, astfel încât să pară cât mai vechi şi mai distruse de timp, conţin diverse subiecte religioase, care, la nivel spiritual, susţin acel dialog cu divinitatea ce este indispensabil fiecărui creştin. Compoziţiile-meditaţii ale lui Valeriu Bâtca penetrează cu o rară sensibilitate temele sacre, atât de intens vehiculate, dar în care el identifică noi faţete, profund personale şi intime pentru sine, străduindu-se să le dezvăluie spectatorului. Alături de impresiile produse de aceste pietre, sunt importante deschiderile autorului, formulate în texte, care redau ideile şi sentimentele sculptorului vizavi de lucrările sale. În cadrul postmodernismului, aceste deschideri completează lucrările, oferind spaţii pentru meditaţiile spectatorului.